

דעם רבינ'ס

עכס

אייערע קינדער זאלט איר מודיע זיין וואס דא האט זיך גיטאן (שיהר"ן ר"ט)

א גוטן שבת פאר אלע לעכטיגע קינדער.

די וואך טרויערט פלל ישראל אויף דעם ביטערן גלות, נאך אזויפיל לאנגע יארן זיצן אין גלות. לאמיר זען וואס דער רבי זאגט אין לקוטי מוהר"ן וואס מיינט דאס גלות און וואס מיינט גאולה.

גלות השכינה מיינט אז דאס הארץ פון א מענטש איז פארטרויערט - אומצופרידן, דאס מיינט אז ער איז אריינגעפאלן אין א גלות. עס שטייט טאקע א פסוק אין ישעיהו, אז ווען די צייט וועט קומען און מען וועט ארויסגיין פון גלות "כי בשמחה תצאו", וועט מען ארויסגיין פון גלות מיט שמחה.

קומענדיגע וואך ה' אב פאלט אויס די יארצייט פון דעם גרויסן צדיק דער הייליגער אר"י ז"ל. עס איז געבליבן פון אר"י זיינע הייליגע כתבים - די כתבי אר"י די בענדער הייסן שמונה שערים - אכט טויערן. לאמיר זען אביסל

וואס ער שרייבט אויף שמחת המצוות.

זאגט דער אר"י ז"ל אזוי: "ווען א מענטש איז מקיים א מצוה, תורה אדער תפלה א.א.וו. דארף ער זיין אזוי משנה פרייליך מער ווי ער וואלט ווען פארדינט טויזנטער גאלדענע רענדלעך, אזוי ווי עס שטייט אין גמרא אז אביי איז געשטאנען פאר זיין רבי רבה און רבה האט אים געפרעגט וואס ביזטו אזוי פרייליך?! האט אביי געענטפערט, "זיכער בין איך פרייליך, איך גיי אנגעטון תפליין!"

מיט דעם טייטשט דער אר"י דעם פסוק אין פרשת

כי תבא, "תחת אשר לא עבדת את ה' אלקיך בשמחה ובטוב לבב מרב כל". זאגט דער הייליגער אר"י, "דו דארפסט דינען דעם אויבערשטן מיט שמחה מער פון דאס גאנצע געלט וואס דו האסט. מרב כל מיינט אז ווען דו וועסט האבן אסאך געלט, מער פון דעם זאלסטו זיך פרייען מיט א מצוה.

ווידער די מדה פון עצבות איז זייער מגנה, זייער מאוס. בפרט איינער וואס וויל משיג זיין חכמה מיט רוח הקודש, איז נישטא נאך אזא זאך וואס פארמיידט אזויפיל פון קדושה און רוח הקודש ווי עצבות. רוח הקודש מיינט נישט נאר די הייליגע

רוח הקודש וואס צדיקים האבן געהאט, נאר מיר זען אז דער רבי רופט אן די דיבורים פון התבודדות מיט דעם נאמען רוח הקודש, א הייליגע גייסט. ווייל אז א איד איז בעצבות קען ער נישט צוקומען צו

העכערע מדרגות. די תלמידים פונעם אר"י האבן מעיד געווען אויפן אר"י אז ער האט געזאגט אז דאס וואס ער האט זוכה געווען צו רוח הקודש איז בעקר ווייל ער איז געווען גאר שטארק פרייליך ווען ער האט מקיים געווען די מצוות.

נאר בשעת א איד איז זיך מתודה אדער ער מאכט תיקון חצות, תשובה, התבודדות דעמאלט דארף ער האבן א לב נשבר, אבער א גאנצן טאג דארף מען זיין זייער שטארק פרייליך. אזוי ווי א קנעכט פון א

101

מיינע בַּחוּר'ישע יאָרן

אי קורצן פון פריער:

ר' בירך דערצייילט אליין אין א טעיפ איבער זיינע בַּחוּר'ישע יאָרן אין פּוילן ווי אזוי זיין רבי, ר' אברהם יצחק ווייסזאגד ז"ל איז נתקרב געווארן צום רבי'ן. און יעצט ליינט ווייטער:

עס איז געווען א איד אין לאדזש - א צדיק און א עובד השם ר' שלמה גבריאל וואס האט זיך אריבערגעצויגן קיין ווארשא. דער ר' שלמה גבריאל איז געווען דער רעכטער האנט פון ר' אברהם ב"ר נחמניס. איך האב געהערט זאגן אז ר' אברהם האט אים אפילו געגעבן צו פארלערנען בחייו.

עס האט אויסגעזען אז ער וועט איבערנעמען נאך די פטירה פון ר' אברהם אבער דער ר' שלמה גבריאל איז ליידער נפטר געווארן אינגעהייט. מיין רבי, רבי אברהם יצחק איז געווען פון די תלמידים פון ר' שלמה גבריאל.

ר' אברהם יצחק האט אנגעהויבן איינפלאנצן טייערע בימעלעך אין אוסטרוואצא. עס זענען דארט מקורב געווארן גאר א גרויסער עולם. אבער ליידער איז ביים רבי'נס זאך דא אויך התנגדות. ווען די קינדער זענען אוועק פון זייערע רבי'ס, איז געווען א התנגדות, אבער אסאך שיינע אידן זענען מקורב געווארן.

אין אוסטרוואצא איז געווען עטליכע שולן, איין אלטע שול פון בערך אכט הונדערט יאר אלט, אזוי אויך איז געווען אסאך חסידישע שטיבלעך. אינגעלייט מיט בַּחוּר'ים וועלכע פלעגן לערנען אינעם אלטן שול האבן זיך נאכגעשלעפט נאך ר' אברהם יצחק, ווען איינער האט געוואלט וויסן א פשט אין גמרא

אדער תוספות פלעגט מען אים פֿרעגן און ער האט גלייך קלאר געמאכט דעם גאנצן ענין, אלע בַּחוּר'ים פונעם שול האבן זיך זייער געפריידט אז זיי האבן באקומען אזא גוטער מגיד שיעור וואס האט זיי אויסגעלערנט צו לערנען ריכטיג און האבן אים געגעבן שעצע און געזעצט אויבן אן ביים מזרח וואנט און געשטאנען פאר אים און זיך אנגענומען פאר זיין כבוד.

איינער פון די מקורבים איז געקומען מיט זיין זון. ער איז פארדעם געפארן צו די קינדער פונעם יוד הקדוש, אים אליין פלעגט מען האלטן פאר א רבי. אויך איז געווען א מקורב, ישעילע וועלכע איז אויך געפארן צו אסאך רבי'ים. ער איז געווארן א פייערדיגער ברסלב'ער חסיד, ווען די מלחמה האט אויסגעבראכן האב איך אים נאך געטראפן אין לובלין. איך בין דעמאלט אנטלאפן פון מיין שטאט קיין לובלין, בין איך אריין אין ברסלב'ער שטיבל האב איך אים געטראפן, ער איז נאך געקומען

מיט מסירות נפש אויף ראש השנה, עס האבן שוין נישט געדאוונט אויף ראש השנה נאר עטליכע אידן אלס פחד פונעם קריג.

ר' מאיר יחיאל פון אסטרוואצא

עס זענען געווען מקורב צוויי ברודער, משה'לע אוסטרוואצער [משה דוד טעביל] און פסח מאיר. משה'לע איז אויך געווען א גרויסער למדן, אז דער אוסטרוואצער רבי האט אים אויסגעקליבן פאר א חברותא. איך האב אויך געלערנט מיט משה'לע בחברותא אבער

ליידיג איין פֿלאַץ.

מיין מאמע האט זיך שְנעל צאמגעפאקט די פאר וויכטיגע זאכן און איז געפארן אין שפיטאל.

גלייך האבן די דאקטוירים באמערקט אז דער מצב פון די בעיבי איז זייער נישט גוט. מען האט געטראפן ביי איר א געפערליכע מחלה וואס קען אוועקלייגן א בעיבי רחמנא לצלן. מען האט איר שְנעל אנגעהויבן צו געבן שטארקע מעדעצינען.

מיין טאטע האט פון גארנישט געוואוסט. ער האט נישט געהאט קיין האנט טעלעפאן און האט נאכאלץ נישט (ב"ה)! מיין מאמע האט געקלינגען איר טאטע דערצייילן וואו זי געפינט זיך און מיין זיידע איז גלייך געקומען צו פארן צום שפיטאל.

מיין מאמע האט גארנישט באמערקט ווי דער דאקטאר רופט ארויס מיין זיידע און זייט און ער רעדט עפעס מיט אים. ער האט טריקן געמאלדן מיין זיידן אז די בעיבי האט נאך עטליכע שעה צום לעבן, "און זאג פאר די מאמע אז זי זאל זיך שוין געזעגענען פון איר. ווייל אפילו אויב די בעיבי וועט יא איבערלעבן קען זי זיין א קאליקע, א טויבע, בלינדע אדער ווייסעך וואס." קודם האט ער געזאגט אז זי גייט שטארבן און נאכדעם איז ער ווייך געווארן אז זי וועט יא איבערלעבן און אפֿשר וועט זי זיין א קראנקע...

בקצור, מיין זיידע איז דאך א חסיד פון הייליגן רבי'ן, ער ווייסט וואס דער רבי לערנט אונז אפילו אין די שווערסטע מצבים, דעריבער האט ער זיך נישט פארלוירן. פארשטייט זיך אז ער האט גארנישט געזאגט פאר מיין מאמע, פארנוואס דארף ער איר סתם דערשרעקן, דער אויבערשטער איז דער וואס גיבט און נעמט און ער האט זיך

דאס ניס קינד

דעם דאקטאר'ס רואיגע ריאקציע האט אויך בארואיגט מיין מאמען יענעם אינדערפרי ווען זי איז אריינגעקומען צום דאקטערס אפיס מיט א פינף וואקעדגע באבעלע וואס האט זיך נישט גוט געפילט.

"זיין קינד איז אין בעסטן ארדענונג," האט ער איר פארשפראכן, "נישט געפערליך, אביסל היץ, מען האט שוין געהערט אזאנס." ער האט באקוקט דאס אויער, געקלאפט דא און דארט און באשטעטיגט אז די בעיבי איז געזונט און שטארק. ער האט איר אהיימגעשיקט זאגנדיג צו מיין מאמע אז אויב די מצב ווערט ערגער קען זי (אויב זי וויל) אריינגיין אין שפיטאל. ניין, מיין מאמע האט נישט געוואלט.

שפעטער נאכמיטאג האט מיין מאמע באמערקט אז די בעיבי שלאפט עפעס צופיל. זי עסט נישט און מען קען איר נישט אויפוועקן צו געבן צו עסן. דא האט זיך שוין מיין מאמע אביסל דערשראקן. 'אפֿשר זאל זי יא אריינגיין אין שפיטאל?' האט זי געקלערט. ס'איז איר נישט איינגעפאלן צו רופן אן אמבולאנס נאר זי האט זיך פארבינדן מיט עזרת אחים צו באשטעלן א פֿלאַץ אין זייער טענדער. קודם האבן זיי געזאגט אז זיי זענען שוין פול, אבער שפעטער האבן זיי איר צוריקגערופן אז עס איז זיי יעצט געווארן

די פּערטע מעשׂה וואס דער הייליגער רבי האט דערציילט

מיון עקר כבוד
איך ואל קענען זיין א ייחודי בפרהסיא

אַמת. האט ער גיזעהן אז עס איז אַמת. האט ער גישטעלעט שומרים. די נאכט וואס זיי זענען אויף אים אָן גיפאלין האט מען זיי גיחאפט. און מען האט זיי זון גיווען איטליכן ווי זיין משפּט איז גיווען.

האט זיך דער מלך אָן גירופן און האט גיזאָגט צו דעם שר וואס ער איז גיווען איין אונס. וואס פאר איין פּבּוד זאל איך דיר געבין דער פאר וואס דו האסט מיך מציל גיווען מיט מיינע קינדער. זאל איך דיר מאכין פאר איין שר (דהיינו פאר א האר) דו ביסט דורך בלוזי שוין א שררה. זאל איך דיר געבין געלט. דו האסט אליין געלט. זאג וואס פאר א פּבּוד דו ווילסט. וועל איך עס דיר בּוּדאיי טון.

האט דער אונס גיענפערט, וועסטו מיר אָבער טאן וואס איך וועל זאגן. זאָגט דער מלך. יוא איך וועל דיר בּוּדאיי טאן וואס דו וועסט וועלן.

האט דער אונס גיזאָגט שווער מיר ביי דיין קרוין און ביי דיין מלוכה. האט אים דער מלך גישווארין.

האט זיך דער אונס אנגירופן. גאר מיון פּבּוד איז. אז איך זאל מעגן זיין איין יהודי בּפּרהסיא (דהיינו פאר ליט) איך זאל מעגן לייגן טלית און תפילין בּפּרהסיא.

האט עס דעם מלך זייער גיאהרט מחמת אין זיין גאנצער מדינה טאר ניט זיין קיין יהודים. נאר ער האט אָבער קיין בריה ניט גיהאט מחמת דער שבוועה. וואס ער האט אים גישווארין אז וואס ער וועט וועלן זאל ער אים טאן.

אין דער פרי איז גיגאנגען דער אונס. און האט גילייגט טלית און תפילין בּפּרהסיא.

דער נאך איז דער מלך גישטארבן. איז גיווארין זיין זון מלך. דער זון האט אנגיהויבן צו פירן די מדינה מיט גוטן מחמת ער האט גיזעהן מהאט גיוואלט זיין פאטער אויס רייסן פּבּל. און ער האט איין גינעמען אסאך מדינות. און איז גיווען זייער א גרויסער חכם. דער מלך האט גיהייסן אז מיזאל צום אויף רופין אלע שטערין זעהר. אז זיי זאלן אים זאגן. פון א וואסערע זאך קאן זיין זרע פארשניטן ווערן. כדי ער זאל זיך דער פאר היטן.

האבין אים די שטערין זעהר גיזאָגט. אז זיין זרע וועט ניט פאר שניטן ווערן. נאר ער זאל זיך היטן פון א שור ושה. (דהיינו פון איין אָקס און פון איין לעמילע)

אמאל איז גיווען א מלך. האט ער גוזר גיווען אויף דער מדינה גירוש בגזירת שמו. (דהיינו) אז ווער עס וויל בלייבן אין דער מדינה. מוז ער זיך שמו. און אז ניט. זאל מען אים ארויס טרייבן פון דער מדינה.

איז גיווען א טייל וואס זיי האבן מפקיר גיווען גאר זייער גוטץ מיט זייער עשירות. און זענען פון דארט ארויס בדלות כדי זיי זאלן בלייבן ביי דער אמונה זיי זאלן קענען זיין יודין. און א טייל האבן רחמנות גיהאט אויף זייער עשירות און זענען דארטן גיבליבן. זענען זיי גיווען אנוסים בּצנעא (דהיינו פארבארגן) האבן זיי נוהג גיווען דעם דת פון יודין. און בּפּרהסיא (דהיינו פאר ליט) האבן זיי נישט גיטארט זיך נוהג זיין ווי יודין.

דער נאך איז דער מלך גישטארבן. איז דער זון גיווארין מלך. און האט אנגיהויבן פירן די מדינה זייער שארף. און האט אפגינעמען אסאך מדינות. און ער איז גיווען א גרויסער חכם. און מחמת ער האט זייער שארף גיהאלטן אין דער האנט די שרי מלוכה.

האבין זיי זיך אויף אים גימאכט א בונט. אז זיי זאלן אויף אים אן פאלין און זאלן אים אויס הארגינען אים מיט אלע זיינע קינדער.

און צווישן די שרים איז גיווען איינער פון די אנוסים. האט ער זיך מיישב גיווען. נאך וואס בין איך איין אונס. מחמת איך האב חס גיהאט אויף מייין האב. און אויף מייין עשירות. היינט אז מען וועט דעם מלך הארגינען, און די מדינה וועט בלייבן אן א מלך וועט איינער דעם אנדערין לעבענדיקער הייט איינשלינגען. ווארין א מדינה קאן ניט זיין אן א מלך.

דרום האט ער זיך מיישב גיווען. ער וועט גיין און וועט אויס זאגן דעם מלך. און זיי זאלן ניט וויסן. און איז גיגאנגען און האט גיזאָגט דעם מלך. אז מען האט זיך אויף אים גיבונטעוועט פּבּל איז גיגאנגען דער מלך און האט אויס גיפריבט אויב עס איז

האט מען דאס פארשריבן אין דעם ספר הזכרונות. דער מלך האט אן גאזאט זיינע קינדער אז זיי זאלן אויף אזוי פירן די מדינה ווי ער מיט גוסן. דערנאך איז ער גישטארבן.

איז גווארין זיין זון מלך. און ער האט אנגיהויבן פירן די מדינה מיט שארפקייט אזוי ווי זיין זיידע. און האט אפגינעמן אסאך מדינות.

און איז גיפאלן אויף איין חכמה. און האט גיהייסן אויס רופין. אז עס זאל זיך ניט גיפיען אין זיין מדינה קיין אוקס און קיין שאף. כדי זיין זרע זאל ניט קענען פארשניטען ווערן. און האט זיך גיטראכט גיינט האט ער קיין מורא ניט פאר קיין שום זאך. און האט גיפירט די מדינה זייער שארף. און ער איז גווארין זייער א גרויסער חכם.

דער מלך איז גיפאלן אויף א חכמה אז ער זאל קענען אפנעמען גאר די וועלט אן מלחמה. ווארין סע פאר האנדן זיבן חלקים אין דער וועלט.

ווארין די וועלט איז גיטיילט אויף זיבן חלקים. און סע פאר האנדן שבועה כוכבי לכת (דהיינו זיבן שטערן וואס זיי גייען ארום די זיבן טעג פון דער וואך) און איטלעכער שטערן לייכט אריין אין א חלק פון די זיבן חלקים פון דער וועלט. און סע פאר האנדן שבועה מיני מתכות (דהיינו זיבן אירליי אייזן ווארן דהיינו גאלד און זילבער און קופער און צין וכו') און איטליכער שטערן פון די זיבן שטערן לייכט אריין אין א באזונדער מין אייזן ווארג.

איז דער מלך גיגאנגען און האט צום אויף גינעמען די אלע זיבן ערליי אייזן ווארג. און האט גיהייסן מיזאל אים ברענגען אלע גילדענע פארטרעטן פון אלע מלכים וואס זיי הענגען אין זייערע פאלאצין. און ער האט גימאכט דער פון א מענש. דער קאפ איז גיווען פון גאלד, דער גוף פון זילבער. און אזוי די איבריקע אברים זענען גיווען פון אנדערע אייזן ווארג. סע גיווען אין דעם מענטשן אלע זיבן אירליי אייזן ווארג.

און ער האט דעם מענש גישטעלט אויף א הויכן בארג. האבן אלע שבועה כוכבי לכת (דהיינו אלע זיבן שטערן) אריין גלייכט אין דעם מענשן. און אז א מענש האט גידארפט עפעס איין עצה אדער א משא ומתן. און האט ניט גיוואוסט אויב ער זאל יוא טאן אויב ניין.

פלעגט ער זיך שטעלין א קעגין דעם אבר פון דעם אייזן ווארן וואס סע קער צו דעם חלק פון דער וועלט. וואס דער

מענש איז פון דארט גיווען. און דער מענש האט אין זין גיהאט אויב ער זאל טאן די זאך וואס ער האט באדארפט אויב ניין.

און אז ער האט באדארפט יוא צו טאן. פלעגט לייכטן און שיינען דאס אבר. און אז ניט איז פינצטער גיווארין דאס אבר. (דאס האט אלץ דער מלך גיטאן)

און דורך דעם האט ער אפגינעמען גאר די וועלט. און האט איין גיזאמילט זייער אסאך געלט.

גאר דער מענש וואס ער האט גימאכט פון די זיבן אירליי אייזן ווארג. איז ניט מסוגל גיווען צו דער זאך. גאר באופן אז דער מלך זאל משפיל גאים זיין און זאל מגביה שפלים זיין (דהיינו גרויסע לייט זאל ער אראפ ווארפן פון זייער גדולה און קליינע לייט זאל ער אויף היבן)

איז גיגאנגען דער מלך און האט גישיקט אוקאזין נאך אלע יעדניראלין און נאך אנדערע שררות. וואס זיי האבן גיהאט טשיניס (דהיינו שררה שאפט) און אוורדירס. זענען זיי אלע גיקומען. האט ער זיי משפיל גיווען. און האט ביי זיי אנועק גינעמען זייערע טשיניס. אפילו די וואס האבן גיהאט טשיניס נאך פון זיין עלטער זיידן וואס זיי האבן נאך ביי אים פארדינט. האט ער ביי זיי אלע אנועק גינעמען.

און קליינע לייט האט ער אויף גיהויבן און האט זיי גימאכט אויף זייער אורט (פון די גרויסע לייט) צווישן די שרים וואס דער מלך האט אראפגינארפן. איז גיווען דער אונס (הביל) האט אים דער מלך גיפגענט וואס איז זיין שררה שאפט. האט ער אים גיענפערט מייין שררה שאפט איז גאר אז אויף זאל מעגין זיין איין יהודי בפרהסיא פאר דער טובה וואס איך האב גיטאן זיין זיידן. האט דער מלך ביי אים דאס אנועק גינעמען. איז ער ווידער גיווארין איין אונס.

אמאל האט זיך דער מלך גילייגט שלאפן. האט ער גיזעהן אין חלום ווי דער הימל איז לויטער.

און האט גיזעהן אלע צוועלעף מזלות. (דהיינו די שטערן אין הימל זענען גיטיילט אויף צוועלעף חלקים א קעגן צוועלעף חדשים. איין חלק שטערן איז אזוי ווי א לעמעלע דאס איז דאס מזל פון ניסן. און דאס מזל פון אייר ווערט אנגריופן שור דהיינו איין אקס. און אזוי איטליכער חודש האט זיין מזל)

און ער האט גיזעהן אז שור ושה (דהיינו איין אקס און איין לעמעלע) וואס סע פאר האנדן צווישן די מזלות, לאכין זיי אויס אים.

האט ער זיך אויף גיחאפט מיט גרויס פעס. און איז זייער דערשראקן גיווארין. האט ער גיהייסן ברענגען דעם ספר הזכרונות (דהיינו דאס ספר וואס דארט איז אלץ פארשריבן)

האט ער ג'זעהן אז סע שטייט דאָרט פאַרשריבן. אז דורך שוור
וְשָׁה וועט זיין זרע פאַרשניטן ווערן.

איז אויף אים גיפאלן זייער אַ גרויסער פחד. און ער האט דאס
דערצייילט דער מלכה. איז אויף איר און אויף די קינדער אויף
גיפאלן איין גרויסער פחד. און סע האט אים זייער גיקלאפערט
דאס הארץ. און ער האט גירופן אלע פותרי חלומות. (דהיינו די
וואס קענען באשיידן חלום) און אטליכער האט זיך פותר גיווען. און
עס איז אים אָבער גאר ניט אריין גיגאנגען אין די אויערן. און
עס איז אויף אים גיפאלן זייער אַ גרויסער פחד.

איז גיקומען צו אים אַ חכם. און האט אים גיזאגט. באַשער ער האט
קבלה פון זיין פאטער. באַשער סע פאר האנדן שס"ה מיני
תהלכות השמש (דהיינו דריי הונדערט מיט פינעף און זעכציג ענג האט די
זון) און סע פאר האנדן איין אָרט וואס אלע דריי הונדערט און
פינעף און זעכציג ענג פון דער זון לייכטן אויף דעם אָרט. און
דאָרט וואקסט איין אייזערנע רוט. און ווער עס האט אַ פחד. אז
ער קומט צו דער רוט. ווערט ער ניצול פון דעם פחד (און אזוי האט
דער חכם גיזאגט דעם מלך) איז דאס דעם מלך וואויל גיפעלן.

און איז גיגאנגען מיט זיין ווייב און קינדער און מיט גאר זיין זרע
צו דעם אָרט. און דער חכם איז אויף מיט זיי גיגאנגען.

און אין מיטן וועג שטייט איין מלאך. דער מלאך איז איין ממונה
אויף פעס. ווארין דורך פעס באשאפט מען אַ מלאך המשחית
(דהיינו איין מלאך וואס ער איז מזיק און פארזארגט) און דער מלאך איז
איין ממונה איבער אלע משחיתים.

און דעם מלאך פֿרעגט מען דעם וועג. ווארין סע פאר האנדן אַ
גוטער וועג פאר אַ מענשן. און סע פאר האנדן אַ וועג וואס ער
איז פול מיט ליים. און סע פארהאנדן אַ וועג וואס ער איז פול
מיט גריבער. און אזוי איז פארהאנדן כמה וועגן.

און סע פארהאנדן אַ וועג. וואס דאָרט איז פארהאנדן אַ פיייער
וואס פיר מייל פון דעם פיייער ווערט מען פארברענט. (האבן זיי
גיפֿרענט דעם וועג דעם מלאך. האט ער זיי גיזאגט דעם וועג וואס דאָרט איז דאס
פיייער)

זענען זיי גיגאנגען (דהיינו דער מלך מיט אלע זיין זרע מיט דעם חכם) און
דער חכם האט אלץ גיקוקט פאר זיך אלע מאל. אויב סע דאָרט
דאָ דאס פיייער. ווארן ער האט גיהאט אַ קבלה פון זיין פאטער אז
סע איז דאָרט פארהאנדן דאס פיייער.

דערנױיל האט ער דערזעהן דאס פיייער און האט גיזעהן אַ סע
איז דאָרט אום גיגאנגען אין דעם פיייער מלכים און יהודים אנגיטאן

אין טלית און תפילין. האט דער חכם גיזאגט צום מלך. איך האב
אַ קבלה. אז פיר מייל פון דעם פיייער ווערט מען פארברענט
איבער דעם וויל איך ניט גיין ווייטער. דו אז דו ווילסט גיי.

און דער מלך האט זיך גיטרראכט. ווייל ער האט גיזעהן אז
אנדערע מלכים גייען דאָרט אום אין דעם פיייער וועט ער אויך
קענען גיין דאָרט. האט זיך דער חכם אנגירופן איך האב אַ קבלה
פון מיין טאטין. איבער דעם וויל איך ניט גיין. דו אז דו ווילסט גיי
דיי

איז דער מלך גיגאנגען מיט גאר זיין זרע. האט זיי גיחאפט
דאס פיייער. און ער איז פארברענט גיווארן מיט גאר זיין זרע.
און זיי זענען אלע אויסגירסן גיווארן.

ווי דער חכם איז גיקומען אהיים איז גיווען אַ וואונדער ביי די
שרים. וואס דער מלך איז פארשניטן גיווארן מיט זיין זרע. ער
האט דאָך זיך גיהיט פון אַ שוור וְשָׁה פון וואָנען איז דאס גיקומען
וואס זיין זרע איז פארשניטן גיווארן מיט אים.

האט זיך דער אונס אנגירופן. דאָך מיר איז ער פארשניטן גיווארן.
ווארין די שטערן זעהר האבן גיזעהן (אז דורך איין אָקס און איין
לעמעלע וועט זיין זרע אויס גיריסן ווערן) און האבן ניט גוואוסט וואס
זיי זעהן. ווארין איין אָקס מאכט מען פון זיין פעל תפילין. און איין
לעמעלע מאכט מען פון דער וואל ציצית צום טלית. און דאָך זיי
איז דער מלך אויסגירסן גיווארן מיט זיין זרע.

ווארין די מלכים וואס יהודים האבן אין זייער מדינה יוא
גיוואוינט. וואס זיי גייען אנגיטאן אין טלית און תפילין. איבער דעם
האבן די מלכים יוא גיקענט גייען אין דעם פיייער און סע האט זיי
גאר ניט גיזאגט.

אָבער דער מלך. ווייל קיין יהודים וואס גייען אין טלית און תפילין
האבן ניט גיטארט זיצן אין זיין מדינה. איבער דעם איז ער אויס
גיריסן גיווארן מיט זיין זרע. און דאס האבן די שוור וְשָׁה פון די
מזלות גילאכט אויס אים.

ווארין די שטערן זעהר האבן גיזעהן אז דאָך שוור וְשָׁה וועט
זיין זרע פארשניטן ווערן זיי האבן אָבער ניט גוואוסט וואס זיי
האבן גיזעהן איז דער מלך פארשניטן גיווארן מיט זיין זרע. אָמֵן
כן יאבדו כל אויביה ה'.

למה רגשו גוים. תרועם בשבט ברזל. די איזערנע רוט. ננתקה את מוקרותימו
ונשליכה ממנו עבותימו. דאס איז ציצית און תפילין. די גאנצע מעשה איז
מרומק אין דעם קאפיטל. אז וואויל דעם וואס ער וועט עפעס וויסן אין די
מעשיות. וואס זענען דורך גרויסע סודות התורה.

איין אעשה'סע

דער באשעסער באווייט וואלונצער

סאך זיינע איבע קינער

המשך פון זייט 3

איז ער אויף אַנגעקומען. עס לויפן אַריבער נאָך
עטליכע שעה אין די בעיבי לעבט נאָך. מיין
זיידע איז געווען אויסער זיך פאר גליק. דעם
אַנדערן אינדערפרי איז דער דאקטאר נאכאַמאל
געקומען און איז געווארן זייער איבעראשט.

”ס’איז געשען אַ נס! דער קריזיס איז אַריבער!
האט ער געמאלדן. די בעיבי האט זיך מתגבר
געווען אויף די קרענק און זי וועט מיטן
אויבערשטן’ס הילף זיין געזונט און שטארק!”

מיין שוועסטער איז שוין אַ גרויסע מיידל,
געזונט און שטארק. יעדעס מאל מיין זיידע זעט
איר רופט ער איר, ”דאס גס קינד”, איז זכות פון
ספורי מעשיות איז זי געראטעוועט געווארן!

זיינע וועגן ווי ער טוט וואס ער דארף.

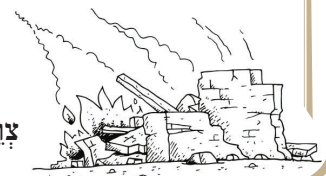
מיין זיידע האט רואיגעהייט ארויסגענומען אַ
ספר ספורי מעשיות און אַנגעהויבן צו לערנען
מיט מיין מאמע’ן הויף ווארט ביי ווארט. ער
זיצט און דערציילט מיט געשמאק ווען מיין
מאמע הערט אים אויס געדולדיג. ס’איז איר
נישט איינגעפאלן אז זי דארף יעצט זיין גערונעז
אָדער דערשטראַקן. דער זייער רוקט זיך אַ שעה
נאָך אַ שעה. אַינצווישן איז שוין מיין טאטע
געוואר געווארן אז מיין מאמע איז אין שפיטאל

”איר זעט” האט זיך ר’ נתן אַנגערופן צו
זיינע תלמידים: ”דער איד איז זיך נישט
מייאש, ער זוכט און זוכט אפּשר וועט ער
נאך קענען אפיר זוכן שטיקלעך העלצער
וואס ער וועט ניצן צו בויען אַ נייע שטוב!”

אזוי אויך ברוחניות, כאטש דער יצר הרע
שטארקט זיך אויפן מענטש און פארברענט
אים כמעט אינגאנצן, פונדעסטוועגן טאר
מען זיך נישט מייאש זיין נאר מען דארף
אויסקלויבן און זוכן עפעס גוטע נקודות
נאכן גכּשׁל ווערן און דורכדעם וועט מען
זוכה זיין זיך צו אומקערן צו השם יתברך
באמת (קוב אין תורה אַזמרה סימן רפ”ב).

איינמאל איז געשען אַ פייער אין שטאט
ברסלב. נאכדעם וואס מען האט שוין
פארלאשן דאס פייער, איז ר’ נתן מיט זיינע
תלמידים געגאַנגען אויפן פלאץ וואו עס
האט זיך פארברענט די שטוב.

האבן זיי געזען ווי דער בעל הבית וויינט
זייער שטארק און דרייט זיך ארום צווישן די
פארברענטע אש און זוכט אויף שטיקלעך
האַלץ אָדער אייזן מיט וואס ער זאל קענען
נאכאַמאל בויען אַ נייע הויז, אזוי האט
ער געקליבן
צו ב י ס ל ע ך
איין האלץ נאכן
צווייטן.

א ברסלב'ע דרוק!!

טײַטש פֿאַר אַן אַידישן אַרבעטער
זײַן די וואָר און די היסטאָריע פֿון
דעם דרוק פֿון אַן אַרבעטער.

ר' משה: יא אוודאי, איך האב אסאך געלט
אריינגעלייגט אין מיין דרוק איך האף מיטן
אויבערשטנס הילף צו מצליח זיין.

ר' שמחה: הער אויס, איך דארף דא דרוקן נאך
זעקס הונדערט שטיק פון די נייע קונטרסים
פון "דעם רבינס ליכט", ס'איז דא זייער אסאך
קינדער וואס ווארטן שוין אויף דעם.

ר' משה: נישט קיין פראבלעם! ווי גרויס ווילסטו
עס זאל זיין, וועלכע אויסשטעל, און וועלכער
קאלירן?

ר' שמחה: דאס לאז איך פאר דיר מחליט צו זיין,
דאס איז דיין ארבעט.

ר' משה: גוט, קום צוריק נאך א פערטל שעה און
ס'איז גרייט!

איר הערט קינדער? א פערטל שעה 600
קונטרסים! רבי נתן וואלט געדארפט ארבעטן
אויף דעם חדשים און יארן, לאנגע שעות און טעג.

ווייסט איר קינדער אז היינטיגע צייטן זענען דא
מאשינען אויף דער וועלט וואס קענען דרוקן
טויזנטער ספרים אין איין מינוט! טראכט אריין

אויב א ברסלב'ער חסיד וואלט זיך איינגעהאנדלט
אזא מאשין... משיח וואלט שוין געקענט קומען...

בקצור, ווייסן מיר שוין אז היינטיגע צייטן איז
זייער גרינג פאר יעדן צו דרוקן, מיט אביסל געלט
קען מען מחיה זיין זייער אסאך אידן, אין אפאר

מינוט קען מען דרוקן גענוג צו אויפלייכטן אסאך
אידן און זיי דערנענטערן צום הייליגן קוואל.
אבער אמאל איז עס ממש נישט געגאנגען אזוי.

דער סדר איז געווען זייער שווער.
ס'איז געווען א "בחור הזעצער" וואס האט
געהאט דער עיקר תפקיד, און דערנאך זענען

געווען נאך אחראים אויף נאך זאכן וואס מ'האט
געדארפט טון. דער בחור הזעצער (קען זיין
אז דער נאמען קומט פון דעם וואס ער האט
געדארפט זעצן די אותיות אויפן בלאט...) עס איז

געווען א מענטש וואס איז געווען געשטעלט צו

האבן מיר געליינט פאריגע
וואך אז ר' נתן האט שוין מחליט געווען צו
עפענען זיין אייגענער דרוקעריי אין זיין שטוב.
איינע פון די סבות פארוואס ער האט געוואלט
דרוקן אליינס און נישט גיין דרוקן ביי אנדערע
מדפיסים איז געווען ווייל די מענטשן וואס האבן
דעמאלט געדרוקט ספרים, און אפילו די וואס
האבן געדרוקט דעם רבינס ספרים האבן דאס
זייער אומקלאר געדרוקט, מען האט געקענט
צומאל קויפן א ספר און גארנישט קענען ליינען
וואס דארט שטייט. די אמאליגע דרוקעריי האבן
געמאכט אסאך טעותים אויף איז עס געווען
זייער א שוואכע טינט, און ר' נתן האט זיך אויף
זיי נישט פארלאזט, און צוליב דעם וואס ר' נתן
האט געהאט זייער אסאך ספרים צו דרוקן האט
ער איינגעזען אז עס וועט אים זיין אסאך גרינגער
אז ער וועט האבן זיין אייגענעם דרוק.

קינדער טייערע, מיינט איר אז ס'איז געווען אזוי
גרינג? פארגאנגענעם וואך האט מען שוין אביסל
ארומגערעדט אז ס'איז נישט געווען אזוי פשוט, די
גאנצע ארבעט פון די דרוקעריי איז געווען זייער
א שווערע האנט ארבעט, דאס מיינט אז מען האט
געדארפט ארבעטן מיט יעדן ספר עקסטער זייער
שווער, נישט אזויווי היינטיגע צייטן ווי מען האט
דעם ספר אין א קליין דיסקע'לע, דערנאך גייט
מען צום דרוקעריי און עס זעט אויס ווי פאלגנד:
ר' שמחה: א גוט יאר ר' משה! איך זע אז דו האסט
זיך שוין ארויסגעבויעט, דייע מען מאשינען קוקן
אויס צו זיין זייער פארגעשריטענע.

פֿאַרקערטע אַלף, אָדער אַ פֿאַרקערטן מ"ם
און אזוי אַלע אותיות. פֿאַרוואָס דאַרפֿן די
אותיות זיין פֿאַרקערט אויסגעשטעלט? ווייל
דאָס איז געווען ווי אַ זיגל, דער אות ליגט
פֿאַרקערט און מען דריקט עס אַראָפּ שפּיגלט
זיך עס אָפּ ריכטיג.

הַמְשֵׁךְ אִין קוּמְעַנְדִיגן גְלִיוֹן בַּעַז"ה

אויסשטעלן און מסדר זיין די אותיות אויף די
דרוק-ברעט. די דרוק-ברעט איז געווען אַזאַ
מין גרויסן ברעט וואָס אויף דעם האָט מען
ארויפגעלייגט די סטעמפלעך פון די אותיות
וואָס איז געווען בעצם אַ שטיקעלע אייזן אין
פֿאַרעם פון אַ קעסטל, וואָס אויף אייזן זייט פון
דעם איז געווען אַ פֿאַרקערטן אות, לְמִשָּׁל אַ

די פערטע מעשה - דער מלך שגזר שמד

- ער האט אים איינגעשפארט אין תפיסה
 ער האט אים מער נישט געלאזט זיין א איד בפרהסיא
- י. וואס האט דער מלך געזען אין חלום?**
 אז א אקס און א קן לאכן פון אים
 אז זיינע שרים לאכן פון אים
 אז א אקס און א לעמעלע פון די מזלות לאכן אים אים
- יא. מיט וועמען איז דער מלך אהין געגאנגען?**
 אליין
 מיט זיין ווייב און קינדער
 מיט זיין ווייב און קינדער און אויך דער חכם
- יב. אויף וואס איז ממתה דער מלאך וואס שטייט אינמיטן וועג?**
 אויף כעס
 אויף גאווה
 אויף שקר
- יג. וועלכער וועג האט זיי דער מלאך געהייסן גיין?**
 אין דער וועג פון ליים
 אין דער וועג וואס איז פול מיט גרובער
 אין דער וועג פון דעם פייער
- יד. וועמען האבן זיי דארטן געזען גיין?**
 מלכים און אידן אנגעטון טלית און תפילין
 מלכים און שרים
 מלכים מיט אידן אנוסים
- טו. ווער איז ווייטער געגאנגען אין דעם וועג?**
 דער מלך מיט דער חכם
 נאר דער מלך
 דער מלך מיט זיינע קינדער
- טז. ווער איז פארביעטן געווארן?**
 דער מלך מיט דער חכם
 נאר דער מלך
 דער מלך מיט זיינע קינדער
- זז. וואס האט באמת געמיינט די אקס און לעמעלע?**
 ער זאל הרגענען אלע אקסן און לעמעלעך
 ער זאל פארטרייבן אלע אקסן און לעמעלעך
 אז ווייל ער לאזט נישט אנטון טלית און תפילין וואס מען
מאכט פון א אקס און א לעמעלע וועט ער פארשיטן ווערן
- זח. אין וועלכער קאפיטל איז מוזחם די מעשה?**
 קאפיטל ב' פון תהלים
 קאפיטל ג' פון ישעי'
 קאפיטל ג' פון תהלים

- א. וואס האט דער מלך גוזר געווען אויף דער מדינה?**
 צו פארטרייבן אלע אידן פון דער מדינה
 צו הרגענען אלע אידן פון דער מדינה
 אז ווער עס וויל בלייבן אין דער מדינה מוז זיך שמד'ן
- ב. וואס האבן די אידן געטון?**
 א טייל האבן מפיקר געווען זייער גאנצער פארמעגן, און
זענען ארויס פון דארטן
 א טייל זענען געבליבן און זיך געפירט ווי אידן
באהאלטענערהייט
 ביידע תשובות זענען ריכטיג
- ג. ווער האט אויסגעזאגט פאר דעם מלך אז מען וויל אים הרגענען?**
 א גוי, איינער פון די שרים
 א איד איינער פון די אנוסים
 א איד א שר איינער פון די אנוסים
- ד. וועלכע כבוד האט מען געגעבן פאר דער וואס האט אויסגעזאגט?**
 מען האט אים געמאכט פאר א שר
 מען האט אים געגעבן געלט
 אז ער זאל מעגן לייגן טלית און תפילין בפרהסיא
- ה. די שטערן זענען האבן געזאגט פאר'ן מלך זיך צו אפהיטן פון?**
 פירן די מלכות שארף
 פון א קן און א אקס
 פון א אקס און א לעמעלע
- ו. שאלה וכות: דער מלך איז געפאלן אויף א חכמה אז?**
 אז עס זאל זיך נישט געפונען אין זיין מדינה קיין אקס און
קיין שארף
 ער זאל קענען אפנעמען די וועלט אן קיין מלחמה
 ביידע תשובות זענען ריכטיג
- ז. וואס האט דער מלך געהאט פון דעם וואס ער האט געמאכט די מענטש פון אייזן?**
 ער האט איינגענומען די וועלט
 ער האט איינגעזאמלט אסאך געלט
 ביידע תשובות זענען ריכטיג
- ח. וואס האט דער מלך געטון?**
 משפיל געווען אלע שרים
 געמאכט פשוטע מענטשן פאר שרים
 ביידע תשובות זענען ריכטיג
- ט. וואס האט דער מלך געטון צו דעם איד וואס האט געמעגט זיין א איד בפרהסיא?**
 ער האט אים געמאכט פאר זייער א גרויסע שר

צו ענטפערן די בחינות און אריינגיין אינעם גורל, 02-5-3333-72

1-518-329-9149 646-518-1095

ער האט געלערנט מיט מיר, ער איז געווען
עלטער פון מיר, און געקענט בעסער פון מיר,
האט ער געלערנט מיט מיר.

דאס איז געווען משה'לע, נאכער איז מקורב
געווארן איינער יענקל צוקערמאן, עזריאל,
יושע'לע. אין אסטרווצא איז געווען איינער
וואס האט געהייסן חיים? הושע, דער שוחט.
ער איז געווען אן אלכסנדר חסיד, און ער
האט געהאט א זון וואס האט געהייסן משה
מענדל, ער איז געווען א ברסלבער חסיד נאך
פון פריער, און ווייס נישט ווער עס האט אים
מקרב געווען, אפער ר' בנציון [אפט'ער] און
ווייס נישט. ער איז אויך געווען א גרויסער
תלמיד חכם.

דער משה מענדל האט געהאט נאך א ברודער
וואס האט געהייסן ישראל לייב, ער איז געווען
מיין בעסטער חבר, מיר האבן געלערנט
ביידע צוזאמען. עס איז געווען יחיאל מאיר
האלפערין, ער איז געווען זייער א טייערער
אינגערמאן, עס איז געווען א ישראל יודא
ראזענבערג,

געווען א מרדכי [מאטל] קריינדל, ער איז
שפעטערע יארן געווען א בעקער, און האט
זייער חשוב געהאלטן תורה און פלעגט כסדר
שטיצן ארעמעלייט און געהאט אן אפענעם
סיר פאר זיי. ר' מרדכי איז אויך געווען א תלמיד
פון ר' אברהם יצחק און אונזער רבי ר' אברהם
יצחק איז געווען א באהאלטענער אלעס איז
געווען בהצנע לכת בפרט מיט אונז אינגע
בחורים פלעגט ער נישט רעדן פון התבודדות
נאר מיט די גרויסע בחורים.

ווען אונז פלעגט מאכן א סיים אויף א פרק אין

גמרא תוספות פלעגן מיר גיין אין וואלד מיט אים
אינאיינעם, ווייל אונזער חבר מרדכי קריינדל
איז געווען שוואך בגוף, ער האט געדארפט
שעפן פרישע לופט, האט זיין טאטע געבעטן
פון אונזער רבי'ן מיר זאלן גיין אין וואלד, ער
פלעגט אונז געבן חלות און זיסע זאכן צו מאכן
א סעודה'לע אין וואלד. נאכן סעודה האט ר'
אברהם יצחק געזאגט אז ער איז מיד ער וויל
זיך גיין אפריען אביסל, אבער נאך א שעה
האבן מיר באמערקט ווי ער קומט צוריק מיט
געשוואלענע פארוויינטע אויגן, דאס איז געווען
זיין התבודדות, אבער קיינער זאל נישט וויסן!!

ר' מרדכי'ס טאטע ר' משה, האט זייער געוואלט
אז זיין מאטל זאל וואקסן א תלמיד חכם און
ווערן א מו"ץ אין איינע פון די שטעטלעך פון
פילן האט ער געדינגען א גוטן מלמד פאר זיין
זון זאל מיט אים לערנען הלכה, יורה דעה און
חשו משפט ער זאל קענען באקומען די הוראה.
דער מלמד איז געווען דער זון פונעם גאון ר'
הושע דער רב אין אסטרווצא, און ר' מרדכי
האט טאקע באקומען די הוראה, אבער פארט
האט ער נישט געווען הנאה האבן פון פתרה
של תורה ער האט ענדערש געוואלט מקיים
זיין דעם 'טוב תורה עם דרך ארץ' האט ער נאך
זיין חתונה געעפנט זיין געשעפט און פון דעם
געצויגן זיין פרנסה.

יצחק אייזיק גרינבוים, אלע חברים מינע. יחיאל
ציטרנבוים, דוד קליינמאן וואס איז אויך פריער
מקורב געווארן, ער איז געווען אן אויסנאם. די
ערשטע צייטן פלעגט מען ביי אים אינדערהיים
זיך צאמנעמען פאר די ועד, ווען מען פלעגט
צוזאמען לערנען, געמאכט סעודות, געמאכט
רקודין.

פֿרעגט ר' נתן וויאזוי קען זיין אז קיינער האט נישט געוואוסט די סבה פונעם חורבן? יעדער אינגל אין חדר ווייסט אז זיי האבן עובר געווען אויף די תורה, מיר זאגן דאך יעדן טאג אין קריאת שִׁמְעָה, הַשְׁמִירוֹ לָכֶם וְכוּ' וְאַבְדֶתֶם מְהֵרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַשׁוֹבָה וְכוּ'. נאך א שאלה פֿרעגט ר' נתן אז פון דעם אויבערשטנס תשובה ווייזט אויס אז דאס איז געווען די גרעסטע עבירה, אז זיי האבן נישט געזאגט ברכת התורה?

ענטפערט ר' נתן מיט ליכטיגע ווערטער, אז וועגן דעם האט דער באשעפער געפֿרעגט די נביאים על מה אבדה הארץ כִּדִּי מ'זאל וויסן די סבה און גורם פֿאַרן וואס ס'איז געשען דער חורבן כִּדִּי מ'זאל היינט קענען פֿאַררעכטן דעם פֿראַבלעם און ברענגען די גאולה אויף וואס מיר ווארטן שוין אזוי לאנג. אבער קיינער ווייסט דאך נישט די אמת'ע סבה, קיינער האט נישט געקענט מסביר זיין די זאך, נאר דער אויבערשטער אליין האט דאס געדארפט זאגן, "אז זייער דורכפאל איז געווען אז זיי האבן נישט געמאכט ברכות התורה פון אָשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים", מען האט זיך נישט געפֿרייט אז מען איז א איד, אז מען האט נקודות טובות.

דעריבער זענען זיי אראפגעפאלן נעבעך אזוי טיף אין גראבע עברות ביז עס איז געווארן א חורבן בית המקדש, און דער תיקון פֿאַרדעם איז זיך צו זייער פֿרייען מיט 'אָשֶׁר בָּחַר בָּנוּ', לעבן מיט דעם, זיך מחיה זיין מיט דעם אז איד בין א איד, פֿאַרט בין איד נישט קיין גוי. מיט דעם וועלן מיר פֿאַררעכטן דער פֿגם וואס איז געווען ביים חורבן הבית און ברענגען די גאולה שלמה.

דער אויבערשטער זאל העלפֿן מיר זאלן קענען איבערדרייען די טעג צו ששון ושמחה עס זאל שוין מקים ווערן דער פֿסוק "כי נחם ה' ציון נחם כל חרבתי" וישם מדברה כעֵדן וערבתה כֵּן ה' ששון ושמחה ימצא בה תודה וקול זמרה אמן ואמן.

בעל הבית ווען ער וועט אים באדינען מיט שמחה און א פֿרייליכקייט איז דער בעל הבית זייער פֿרייליך, טאמער איז ער משמש מיט א טרויער קען נישט דער בעל הבית פֿאַרטראַגן די עצבות.

אזוי אויך זאגט דער אר"י אז ווען א מענטש וויל באדינען השם יתברך, ער וויל טון פאר אים מצוות, דארף ער עס טון נאר בשמחה, אפילו אין די דריי וואכן ווען כלל ישראל טרויערט דארף מען וויסן וואס דער רבי האט געזאגט, "לב נשבר מיט עצבות זענען צוויי באזונדערע זאכן". בעצבות טאר מען קיינמאל נישט זיין דאס איז סטרא אחרא אליין, עס איז אסור בתכלית האסור. לב נשבר מיינט מען איז צעבראכן, אבער עס איז מיט א בענקשאפט, מיט אמונה.

דער רבי זאגט אין שיחת הר"ן דער חילוק פון לב נשבר און עצבות איז אז נאך לב נשבר קומט שמחה. אן שמחה קען מען נישט דינען דעם אויבערשטן, דער מענטש איז דאן אין א מצב ווי ער איז אזוי ווי ברזל אויפן באשעפער, דארף מען וויסן אין די טעג, אפילו מען טרויערט און מען בענקט, זאל עס נישט זיין מיט א פֿאַרלוירנקייט, נאר מיט א תשוקה און אמונה, אבער א גאנצן טאג דארף מען זיין מורא'דיג פֿרייליך אז מיר האבן זוכה געווען צו זיין דעם אויבערשטנס קינד אן אויסדערוועלט פֿאַלק "אָשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים".

רבי נתן שטעלט זיך אויף א פֿסוק וואס מען זאגט תשעה באב ביי די הפֿטורה (ירמיהו פרק ט) על מה אבדה הארץ וכו', ויאמר השם על אָשֶׁר עֲזַבְתֶּם אֶת תּוֹרָתִי, דִּי גִמְרָא איז מסביר אז מ'האט געפֿרעגט די חכמים און נביאים, וואס איז די סבה פֿאַרן וואס איז חרוב געווארן דער בית המקדש און ארץ ישראל? קיינער האט נישט געוואוסט דעם תירוץ ביז דער אויבערשטער אליינס האט געענטפֿערט: אָשֶׁר עֲזַבְתֶּם אֶת תּוֹרָתִי, מען האט אפגעלאזט די תורה. און ווי די חכמים זאגן אז מען האט נישט געבענטשט קיין ברכת התורה!!

...דער רבי וויל עפעס אן אנדערע זאך!! דער הייליגער רבי וויל מיר זאלן זיין ערליכע אידן,

לאמיר זיך אונטערנעמען אז די אלע טשאטשקעס וועלן מיר איבערלאזן אין בית שמש! סך הכל איז מען אין אומאן צוויי דריי טעג, דארטן זאל מען זיך מקדיש זיין אויף וואס מער תהלים, וואס מער לקוטי תפלות, וואס מער לערנען דארטן, די אינגלעך וואס פארן זאלן עס ריכטיג אויסניצן.

נאך איין וויכטיגע נקודה, מארגן ביינאכט איז די יארצייט פון אהרן הכהן. אייך ווייסן, עס שטייט אין ספרים אז נישט אומזינסט איז זיין יארצייט אנהייב די ניין טעג ראש חודש אב. מען גייט ליניען אין די פרשה היינטיגע וואך אז אהרן הכהן איז נסתלק געווארן א' אב, וואס איז דער סימבאל פון אהרן הכהן?! "אוהב שלום ורודף שלום", פארנוואס איז געווען דער גאנצער חורבן וואס מיר קלאגן אזויפיל אויף דעם און מיר זענען זיך מתאבל אין די טעג אויף דעם?! צוליב שנאת חנם!

מען האט דא איצטער א מורא'דיגע הזדמנות! עס געפינען זיך דא קינדער פון אלע סארטן קבוצות פון ברסלב זע איך יעצט דא, פון די קבוצה, פון די שול, פון יענער שול.

דער הייליגער רבי האט געזאגט: "אז איר וועט זיך האלטן באהבה ואהבה ובאחדות וועט איר מיר ציען צווישן אייך!!" אבער אז ס'איז דא מחלוקת פארלירט מען דעם רבי'ן, פארלירט מען דעם ראש השנה. דאס אז ס'איז דא קבוצות צווישן אונזערע לייט מיינט נישט אז חלילה מען דארף פיינט האבן און רעדן איין קבוצה אויף די אנדערע קבוצה.

אזוי ווי א שטוב, יעדער איינער ווייסט אז ביי אים אין שטוב איז נישטא נאר איין צימער, עס איז דא א צימער פאר די עלטערן, א צימער פאר די אינגלעך, פאר די מיידלעך, וואס מיינט דאס?! אויב יעדער איינער האט א באזונדערע צימער מיינט דאס אז די קינדער דארפן פיינט האבן די עלטערן חלילה אדער די עלטערן פאר די קינדער?! ניין! ס'איז איין משפחה! מען האט זיך ליב!

אלע ברסלבע חסידים. פלם אהובים, פלם קדושים, פלם צדיקים! אלע קבוצות זענען איין גרויסע משפחה פונעם הייליגן רבי'ן! פיינט האבן דארף מען נאר פאר רשעים, אפיקורסים און ציונים, אזעלכע וועלכע ווילן אונז אוועקנעמען אונזער אידישקייט, אבער ערליכע ברסלבע חסידים דארף מען ליב האבן. לאמיר זיך אונטערנעמען דא אז מיר גייען חלילה קיינמאל נישט רעדן אויף קיין שום קבוצה!

ווער ווייסט? אפֿשר בזכות אייער תפלות און בזכות אייערע קבלות אז איר וועט זיך אונטערנעמען אז מען פארט אין אומאן האט מען אינזין ערנסקייט און עבודת השם, וועט זיך בעזרת השם עפענען די וועגן, און אז די וועגן וועלן זיך עפענען וועט דער רבי קענען מקרב זיין די גאולה במהרה אמן

(מתוך דרשת ר' בנימין פראנק הי"ו מעמד עצרת לכלל ילדי ברסלב, לקראת ראש השנה תשפ"ג הבעל"ט, בית שמש, כ"ח תמוז תשפ"ב)

